

Moraali Onko moraali illuusio? Jäin miettimään ihmisen pelkoa olla käyttäytymättä kulttuuriin iskoistuneen tavan mukaisesti. Voisiko olla niin, että julkinen häpäisy, tuttavien, ystävien ja perheen edessä tuomittuna ja häpäistynä oleminen muodostaa itseasiassa meidän moraalin. Jos leikin ajatuksella ja kysyn itseltäni: miksi en murhaa ihmistä? Ajattelen heti, että se on väärin. Mutta jos pureudun siihen, että miksi se on väärin, löydän edestäni lait ja kulttuurin. Jos eläisin valtiossa, jossa murhaaminen olisi arkipäivää, mistä minun moraalin koodisto koostuisi? Se koostuisi muiden mielipiteistä. Ei ole mitään jumalallista oikein eikä väärin ohjetta, on vaan kulttuurillisia sosiaalisia sääntöjä, joiden rikkominen lankeuttaa rangaistuksen, mutta itse rangaistuksen pelko (vankila) on paljon pienempi kuin ne seuraukset joita joutuisin kohtaamaan tuttavien, ystävien ja perheen edessä. Natsit teli mitä teki, koska ympäriltä puuttuivat häpeän leima. Jos pidemmälle asiaa ajattelee, onko pelko ainut mikä määrittelee polut jossa tallaat? Pelko, varsinkin häpeän pelko karsii tuhannet muut polut. Mielenkiintoista tästä tekee se, että kaikki liittyy itsekyyteen...tyyliin: Rakastan, koska saan rakkaudesta jotakin. Kirjoja on kirjoitettu pelon hinnasta, mutta oiskohan paikka kirjoittaa myös pelon, häpeän eduista. Ps. Onko "Köpi" aalloilla? :o